

Grundloven, er det ikke en Fortolkning og en Supplering af det, som i Almindelighed er antydet i Grundloven? Naar der i den anden Paragraph i Grundloven siges, at alle Adelsens Forrettigheder ere affaffede, har det da ikke været Gjenstand for Fortolkning, hvorledes dette skal forstaaes? Jeg troer, at det aldeles ikke har nogen Betydning med Hensyn til Afviisningen af et Lovforslag, at man siger, det er en Forklaring, en Fortolkning, en Tilfætning til Grundloven. Dette kan ikke være til Hinder for nogen Lovs Fremme, naar den kun ikke forandrer selve Grundlovens Bestemmelser. Den Paragraph i det foreliggende Lovforslag, som siger, at Finantoloven paa hver ordentlig Rigsdag, strax efterat samme er sat, skal forelægges, den udtrykker den ærede Rigsdagsmands Mening om, at Regjeringen efter Grundloven ikke har Ret til at prorogere en ordinair Rigsdag, førend Finantoloven er forelagt. Ved Ordet „strax“ maa nemlig forstaaes, at ingen Prorogation kan komme imellem og forhindre Forelæggelsen, og at det, at Rigsdagen sættes og Finantoloven forelægges, skal betragtes som et uadskilleligt Hele. Det er een Maade at forstaae Grundloven paa, Regjeringen har forstaaet den paa en anden Maade, idet den jo har prorogeret Rigsdagen uden at forelægge Finantoloven. Den fortolkede dengang Grundloven paa sin Maade, den ærede Rigsdagsmand fortolker den paa sin; saadanne Fortolkninger er Noget, som ligge aldeles i Sagens Natur. Derimod er det en Selyfølge, at sige Fortolkninger, om de end gaae over til at blive Lov, ikke kunne have Grundlovs-Betydning og den samme Uforanderlighed som Grundloven. Det er en Selyfølge, at enhver saadan Fortolkning eller Supplering af Grundloven ikke binder Lovgivningsmagten anderledes, end at den kan ophæve den ved en anden Lov. Dette følger af sig selv; men det følger ogsaa af sig selv, at enhver Lov, og Grundloven meest af alle, af Domstolene, Administrationen og Lovgivningen maae kunne fortolkes og suppleres; at disse Fortolkninger og Suppleringer skulde blive en integrerende Deel af Grundloven, det mener vistnok Ingen her og heller ikke den ærede Rigsdags-

mand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Esherning). Jeg mener, at det vil lægge betydelige Hindringer veien for Udviklingen i flere vigtige Retninger, naar enhver Fortolkning og Supplering af Grundloven kun skulde kunne vedtages paa samme Maade som Grundlovsforandringer. Det troer jeg er aldeles urigtigt og vilde være meget misligt. Hvad angaaer § 2 i Lovforslaget, skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at en hvilken som helst Udgift efter min Mening, som jeg har tilladt mig hyppigere at fremsætte her i Thinget, behøver en Bevilling til Udbetaling, som maa til, for at Pengene kunne udbetales. Enhver anden Mening, troer jeg, er aldeles urigtig. Jeg skal tillige bemærke, at jeg troer, at naar Thinget, som mangfoldige Gange er skeet, tilføier en eller anden Lov en Paragraph, som bevilger til Udbetaling den Udgift, som deraf følger, ikke vilde kunne gjøre denne Tilføining til Loven; dersom denne kommer fra Landsthinget; thi da var den Bevillingsret, som Thinget kan gjøre Fordring paa ligeoverfor en saadan Lov, som er en integrerende Deel af Finantoloven, tilfidesat. Der var da for Thinget ikke Andet at gjøre end enten at tilføie, at for det indeværende og det følgende Finantsaar skulde denne Lov ikke medføre nogen Udgift for Finantskassen, eller forkaste Loven, eller tilføie, at Pengene kun kunde blive udbetalte efter en Tillægsbevilling. Jeg troer, at det er vigtigt at fastholde, at naar en Lov, der medfører Udgifter, og som vi finde nødvendigt at give en Tilføining om Bevilling til Udbetaling, først forelægges Landsthinget, at vi da ikke give den en saadan Tilføining om Bevilling. Der er kun et eneste Punkt til, som jeg troer at maatte gjøre til Gjenstand for nogle Bemærkninger. Det er Bestemmelsen, som er foreslaaet i § 6 af det foreliggende Lovudkast.

Jeg antager, at vi virkelig trænge til en Bestemmelse i denne Henseende. Jeg anseer det for aldeles nødvendigt, at det Spørgsmaal, hvor længe de bevilgede Besløb staae til Administrationens Raadighed efter Udløbet af Finantsaaret, bliver afgjort; — vi trænge til en Bestemmelse i denne Henseende. Forskjellige Meninger have gjort sig